

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618204924
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6618204924.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloletého Z. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, O., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov matky Z.. A. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, O. a otca Z.. M. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XX, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 9P/59/2018-54 z 13. novembra 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletého Z. L. do jeho osobnej starostlivosti a uloženia povinnosti matke dieťaťa prispievať na jeho výživu sumou 180,- € mesačne. O návrhu rozhodoval podľa ustanovení § 361 a § 367 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok a dôvody pre zmenu rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/167/2012 z 8. apríla 2013, ktorým bol maloletý X. Uznesenie zverení do osobnej starostlivosti matky nepovažoval za dostatočné, aby v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom pre krátkosť času určeného zákonodarcom na rozhodnutie vo veci nemôže v dostatočnom rozsahu skúmať, či nastala taká podstatná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala záver, že je potrebné zmeniť posledné rozhodnutie o výchovnom prostredí maloletého. Pred rozhodnutím o návrhu otca si súd prvej inštancie vyžiadal správu o prešetrení pomerov v domácnosti otca na adrese Z. XX, kde sa v súčasnosti zdržiava aj maloletý Z. od Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Lučenec, z ktorej zistil, že otec dieťaťa je zamestnaný ako evanjelický farár pôsobiaci v Z. a rodinný dom patriaci farnosti vyhovuje z hľadiska jeho usporiadania výchovy maloletého dieťaťa. Počas návštevy u otca vykonal ÚPSVaR Lučenec pohovor aj s maloletým Z., ktorý uviedol, že chce zostať bývať u otca, kde má vlastnú izbu, obľúbené zvieratá, prírodu a otec s ním trávi omnoho viac času ako matka. ÚPSVaR Lučenec doručil Okresnému súdu Lučenec aj správu z prešetrenia pomerov vyhotovenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, pracovisko Gelnica, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Vec sp. zn. 16P/16/2014 z 02. 09. 2014 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/471/2014 z 30. apríla 2015, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/160/2017 z 26. 09. 2017 spolu s opravným uznesením a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/36/2018 z 26. 06. 2018, z ktorých súd prvej inštancie zistil, že naposledy vo veci starostlivosti o maloletého Z. L. rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 17CoP/36/2018 zo dňa 26. 06. 2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/160/2017 z 26. 09. 2017 v spojení s opravným uznesením o zamietnutí návrhu otca na zmenu rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/167/2012 z 8. apríla 2013 tak, aby bol maloletý Z. zverený do jeho osobnej starostlivosti a matke bola určená vyživovacia povinnosť. V uvedených rozhodnutiach sa cituje zo znaleckého posudku na posúdenie predpokladov rodičov na zabezpečenie výchovy maloletého dieťaťa. Podľa tohto znaleckého posudku majú obaja rodičia predpoklady na zabezpečenie výchovy dieťaťa a

pre dieťa je vhodnejšie, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky a rozšírený styk s otcom, pretože zdravotný stav dieťaťa si vyžaduje osobitnú starostlivosť pre diagnostikovanú Aspergerovu poruchu. Súd prvej inštancie rozhodujúci o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyslovil názor, že z dôkazov jemu predložených vyplýva, že sa matka maloletému Z. venuje, javí záujem o výsledky maloletého v škole a vytvára mu stabilné výchovné prostredie. Aj napriek skutočnosti, že sa maloletému viac páči u otca ako u matky návrhu na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti otca neodkladným opatrením nevyhovel, pretože názor dieťaťa, aj keď je veľmi dôležitým kritériom pre rozhodnutie, ktorý z rodičov sa má o dieťa starať, nie je však jediným kritériom pre vyhodnotenie najlepšieho záujmu dieťaťa, na ktorý musí súd pri každom rozhodnutí prihliadať.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol odvolaním navrhovateľ (otec maloletého dieťaťa), ktorý tvrdil, že maloletý Martin sa dňa 11. 11. 2018 odmietol vrátiť k matke, ktorej bol zverený do osobnej starostlivosti. Hneď na druhý deň z tohto dôvodu požiadal o pomoc príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci, kde uviedol všetky podstatné skutočnosti týkajúce sa výchovy a opatery o maloletého. Bol presvedčený, že z dôvodov, ktoré uviedol ÚPSVaR Lučenec bolo povinnosťou tohto úradu spísať v záujme maloletého dieťaťa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach ochrany maloletého, o ktorom by súd rozhodol najneskôr do 24 hodín od doručenia návrhu. Nestalo sa tak, preto požiadal ÚPSVaR Lučenec o spísanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zverení maloletého do jeho osobnej starostlivosti, aby mohol maloletý Z. navštevovať základnú školu v bydlisku otca, aby priaznivý vývoj dieťaťa nebol vážne ohrozený alebo narušený. Keďže nie je právnik, nevšimol si, že samotný petičný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nezodpovedá jeho obsahu a súdu prvej inštancie vytyka, že rozhodol o tomto jeho návrhu nesprávne, keď nevychádzal z obsahu podania, ktorým sa domáhal zverenia maloletého do svojej osobnej starostlivosti, ale iba z petičného návrhu, v ktorom bolo uvedené, že žiada zmenu pôvodného rozsudku Okresného súdu Zvolen z 8. apríla 2013 sp. zn. 5P/167/2012 a aj z tohto dôvodu nerozhodol o jeho návrhu do 24 hodín od jeho podania. Súd prvej inštancie sa podľa názoru navrhovateľa nedostatočne oboznámil so skutkovým stavom, v dôsledku čoho dospel aj k nesprávnym právnym záverom. V prípade pochybností, ak by nepostačovalo stanovisko úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, mal súd vypočuť navrhovateľa alebo aj maloletého, aby bolo rozhodnuté v súlade so záujmom maloletého dieťaťa. Podľa presvedčenia otca aj maloletého dieťaťa je otec schopný zabezpečiť lepšiu starostlivosť o maloletého Z.. Umožňuje mu to jeho zamestnanie a bydlisko v rodinnom dome. Obavy o život a zdravie maloletého vyplývajú zo skutočnosti, že syn v poslednej dobe začal uvádzať, že ak by mal ďalej bývať u matky, vždy od nej ujde k otcovi a už sa k nej nevráti. Toto správanie sa syna k matke sa zmenilo potom, ako Okresný súd v Spišskej Novej Vsi rozsudkom sp. zn. 5P/160/2017 návrhu otca na zmenu rozhodnutia o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti otca zamietol. Toto rozhodnutie súdu považuje otec za arbitrárne, nemajúce oporu vo výsledkoch dokazovania, ktoré vôbec nezohľadňuje záujem maloletého dieťaťa, hoci ten je prvoradý.

3. Krajskému súdu v Banskej Bystrici bola vec predložená dňa 28. 11. 2018 na rozhodnutie o odvolaní otca proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, kedy je podľa § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý sa subsidiárne podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku aplikuje aj na konania podľa C. m. p. povinnosťou odvolacieho súdu umožniť protistrane vyjadriť sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd nepostupoval podľa § 329 ods. 1 C. s. p. a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s odvolaním proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie nedoručil matke maloletého dieťaťa (podľa č. I. 63 spisu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec bolo doručené uznesenie o neodkladnom opatrení spolu s uznesením o ustanovení za kolízneho opatrovníka), pretože dospel k názoru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a postup podľa § 329 ods. 1 C. s. p. po prijatí tohto záveru považoval za nehospodárny.

4. Zo spisu odvolací súd zistil, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci osobnej starostlivosti o maloleté dieťa bol doručený Okresnému súdu Lučenec osobne 6. novembra 2018 o 14.30 hod. Z jeho obsahu vyvodil súd prvej inštancie správny názor, že ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 Civilného mimosporového poriadku a otec dieťaťa sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, nie neodkladného opatrenia vo veciach ochrany maloletého, pretože maloletý sa neocitol bez akejkoľvek starostlivosti, jeho život a zdravie a priaznivý vývoj nebol vážne ohrozený alebo narušený. Otec v návrhu uviedol, že maloleté dieťa sa nachádza od predchádzajúceho víkendu v jeho osobnej starostlivosti, bývajú spolu v služobnom dome nachádzajúcom sa v peknom prírodnom prostredí a podmienky pre starostlivosť

o maloleté dieťa má zabezpečené. Pre súd prvej inštancie nebol rozhodujúci len petit návrhu, ako to tvrdí otec v odvolaní a správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Lučenec a Spišská Nová Ves zisťoval, či je dôvod rozhodovať o zmene výchovného prostredia maloletého neodkladným opatrením, pretože dôsledkom vyhovenia návrhu otca na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti na základe jeho návrhu by došlo k zmene rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/167/2012, ktorým bol maloletý X. zverený do osobnej starostlivosti matky, pretože rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/160/2017 vo vzťahu k návrhu otca na zverenie dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti je zamietajúci. I keď mal súd prvej inštancie k dispozícii rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves a Krajského súdu v Košiciach opomenul skúmať, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže konať vo veci a po došetrení rozhodujúcich skutočností pre prijatie záveru o (ne)splnení procesných podmienok podľa § 384 ods. 4 C. s. p. dospel odvolací súd k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky na to, aby o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol Okresný súd Lučenec.

5. Podľa § 161 ods. 1, 2, 3 C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Medzi základné procesné podmienky konania na súde patrí právomoc a príslušnosť. Civilný mimosporový poriadok venuje osobitnú pozornosť miestnej príslušnosti súdu, ktorý má konať vo veciach upravených týmto zákonom, čo je vyjadrené v § 3 ods. 1, § 5 a § 6 ods. 1 C. m. p., podľa ktorých na konanie je miestne príslušný súd, o ktorom to ustanoví tento zákon, je uložená povinnosť súdu aj bez námietky skúmať príslušnosť počas celého konania a v prípade, ak súd zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpiť vec príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomiť o tom účastníkov. Civilný mimosporový poriadok určuje miestnu príslušnosť súdu ako osobitnú miestnu príslušnosť výlučnú, ktorá má vždy väzbu na predmet konania. Len v prípade, ak v osobitnej časti neurčuje pri tom ktorom druhu konania Civilný mimosporový poriadok osobitnú miestnu príslušnosť súdu, vychádza sa z ustanovenia § 3 ods. 2 C. m. p. a miestna príslušnosť súdu sa určuje podľa všeobecného súdu navrhovateľa. Návrh na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti niektorého rodiča je konaním vo veciach starostlivosti súdu o maloletých podľa § 111 a nasledujúce Civilného mimosporového poriadku bez ohľadu na to, či sa žiada rozhodnúť vo veci rozsudkom alebo uznesením vo veci samej alebo o neodkladnom opatrení a miestna príslušnosť súdu sa vo veciach starostlivosti súdu o maloletých vždy spravuje podľa § 112 ods. 1 C. m. p. bydliskom maloletého určeným dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom. Len zákonná zmena okolností, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť, môže mať za následok prenesenie príslušnosti na iný súd podľa § 112 ods. 2 C. m. p., ak je takéto rozhodnutie v záujme maloletého. Bydlisko maloletého podľa odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov na č. I. 5 spisu je na adrese E. XXXX/XX, O., kde má bydlisko aj matka maloletého dieťaťa A. E., ktorej bol maloletý Z. zverený do osobnej starostlivosti rozhodnutím súdu. Otec v návrhu nezdôvodnil, z akého dôvodu podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na miestne nepríslušný Okresný súd Lučenec, netvrdil zmenu podmienok príslušnosti zákonným spôsobom, naopak zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves z 08. 11. 2018 na č. I. 16 spisu bolo zistiteľné, že otec dňa 02. 11. 2018 si prišiel pre syna, ktorého si prevzal v O. od starých rodičov. Syna mal vrátiť 04. 11. 2018, ale tak neurobil. O tejto situácii informovala matka ÚPSVaR Spišská Nová Ves dňa 05. 11. 2018 s tým, že 04. 11. 2018 podala trestné oznámenie na otca pre marenie súdneho rozhodnutia.

7. Odvolací súd dopytom na Okresný súd Lučenec zistil, že okrem konania sp. zn. 9P/59/2018 sa na Okresnom súde Lučenec nevedie žiadne iné konanie týkajúce sa maloletého Z. L..

8. Rovnako krátkou cestou z Okresného súdu Zvolen vyžiadal odvolací súd správu o konaniach vedených na tomto súde vo vzťahu k maloletému Z. L. a z oznámenia Okresného súdu Zvolen z 28. novembra 2018 vyplýva, že konanie o rozvod manželstva rodičov maloletého Z. bolo vedené na tomto súde pod sp. zn. 5P/167/2012, v ktorom po rozvode manželstva bol maloletý Z. zverený na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky. Rozsudok o rozvode manželstva a zverenie dieťaťa do osobnej

starostlivosti matky nadobudol právoplatnosť 17. apríla 2013. Okrem konania o rozvode manželstva sa na Okresnom súde Zvolen viedli ďalšie konania pod sp. zn. 5P/131/2012 a toto konanie bolo dňa 08. 06. 2012 odstúpené z dôvodu miestnej príslušnosti na Okresný súd Spišská Nová Ves. Ďalšia vec sp. zn. 11P/91/2012 rovnako 4. januára 2013 odstúpená z príslušnosti Okresnému súdu Spišská Nová Ves. Vo veci sp. zn. 10P/10/2013 Okresný súd Zvolen zastavil konanie dňa 24. 06. 2013. V konaní sp. zn. 13P/36/2013 sa domáhal otec úpravy styku s maloletým. V rámci tohto konania preniesol Okresný súd Zvolen svoju príslušnosť konať vo veci maloletého na Okresný súd Spišská Nová Ves. Okresný súd Spišská Nová Ves, ako to vyplýva z kópie rozhodnutí doložených do spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9P/59/2018, svoju miestnu príslušnosť konať vo veci starostlivosti o maloletého neodmieta, rozhoduje v týchto veciach, o čom svedčí aj posledný rozsudok sp. zn. 5P/160/2017 z 12. 12. 2017.

9. O každom maloletom dieťati až do jeho plnoletosti sa vedie poručenský spis, ktorý má zabezpečiť, aby si rozhodnutia týkajúce sa toho istého dieťaťa navzájom neodporovali a o právach a povinnostiach vo vzťahu k jednému dieťaťu rozhodoval informovaný sudca, pretože len tak vie posúdiť najlepší záujem dieťaťa, ktorý je prvoradým a určujúcim hľadiskom pri rozhodovaní o dieťati podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Výlučná miestna príslušnosť súdu vo veciach starostlivosti súdu o maloletých znamená, že len tento súd a žiaden iný bez prenesenia príslušnosti za splnenia zákonných podmienok môže konať o právach a povinnostiach k maloletému dieťaťu. Okresný súd Lučenec okrem toho, že na základe rozhodnutia otca sa dieťa nachádza od začiatku mesiaca november 2018 v obvode tohto súdu v rozpore s rozhodnutím súdu o tom, kto má zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa, nemá k dieťaťu žiadnu väzbu. Skúmanie miestnej príslušnosti vo veci starostlivosti o maloleté dieťa patrí medzi skúmanie procesných podmienok, za ktorých môže súd konať. Ak súd zistí, že pre konanie pred ním nie sú splnené podmienky miestnej príslušnosti, nesmie vo veci ďalej rozhodovať (okrem výnimky uvedenej v § 113 C. m. p.) a musí bezodkladne vec postúpiť na miestne príslušný súd (porovnaj Veľký komentár Civilný mimosporový poriadok autorov Smyčková, Števček, Tomašovič, Kotrecová a kolektív, str. 432). Súd prvej inštancie si povinnosť vyplývajúcu z § 5 C. m. p. nesplnil, svoju miestnu príslušnosť neskúmal a rozhodol vo veci napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky na konanie pred ním. Ustanovenie § 113 C. m. p. nebolo aplikovateľné z dôvodu, že miestne príslušný súd na konanie a rozhodnutie o maloletom H. bol známy z listín tvoriacich súčasť spisu a nešlo o neodkladné procesné úkony, ktoré by mal vykonať súd, v obvode ktorého sa maloletý zdržuje, toľž ak bol súd prvej inštancie názoru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je nedôvodný a nie je teda dôvod neodkladne zakročiť v záujme maloletého dieťaťa.

10. Za nedostatok procesnej podmienky na strane súdu sa považuje aj rozhodovanie nesprávne obsadeným súdom. Nesprávne obsadenie súdu nastáva, ak vo veci nekoná a nerozhoduje zákonný sudca. Zákonným sudcom podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v prejednávanej veci. Ak JUDr. Eva Triznová vykonáva funkciu sudcu na miestne nepríslušnom súde na rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti o maloletého Z. L., nie je možné ju považovať za zákonného sudcu v prejednávanej veci. Právo na zákonného sudcu patrí medzi základné práva zakotvené v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Účelom základného práva na zákonného sudcu vyplývajúceho z článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo účelový (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 116/2011 z 9. júna 2011 publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod publikačným číslom 48/2011). Zásada zákonného sudcu je ústavnou zárukou každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd na to povolaný podľa vopred známych pravidiel. Pojem zákonného sudcu je definovaný viacerými na seba nadväzujúcimi kritériami, ktoré súčasne tvoria navzájom prepojené garancie reálneho obsahu tohto základného práva. Týmto kritériám sa podľa citovaného nálezu ústavného súdu priradujú v prvom rade vecná, funkčná a miestna príslušnosť súdov, potom nasleduje obsadenie súdu, ktoré je v procesných poriadkoch a v zákone č. 757/2004 Z. z. vymedzené od samosudcu až po senáty zložené z troch a viacerých sudcov. Na to nadväzuje zásada pridelovania vecí jednotlivým sudcom alebo senátom v súlade s pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce a spôsobom, ktorý určuje zákon. V prejednávanej veci bolo porušené kritérium miestnej príslušnosti súdu a v nadväznosti na to aj určenie konkrétneho sudcu, ktorý má vec na vecne príslušnom okresnom súde prejednať. Odvolací súd je toho názoru, že na nedostatky procesných podmienok musel prihliadnuť aj bez námietok účastníka, pretože skúmanie procesných podmienok je

základnou povinnosťou súdu zakotvenou v § 161 C. s. p. a zákon ustanovuje aj následky nedostatku procesných podmienok vo forme zastavenia konania pri neodstrániteľných nedostatkoch procesných podmienok a prijatí vhodných opatrení na ich odstránenie v prípade, ak nedostatok procesnej podmienky možno odstrániť. Súd prvej inštancie mohol nedostatok procesnej podmienky spočívajúcej v nedostatku miestnej príslušnosti a z toho vyplývajúceho nedostatku procesnej podmienky obsadenia súdu odstrániť postúpením veci miestne príslušnému Okresnému súdu Spišská Nová Ves. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok musel odvolací súd v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. prihliadnuť, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Navrhovateľ neodkladného opatrenia nemal ani dôvod vytýkať vady týkajúce sa procesných podmienok, keď sám návrh na nariadenie neodkladného opatrenia adresoval Okresnému súdu Lučenec a matka doteraz o tomto konaní zrejme vedomosť ani nemá, pretože jej súd prvej inštancie návrh ani uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedoručoval postupujúc podľa § 331 ods. 1 C. s. p.

11. Po vrátení veci na ďalšie konanie bude súd prvej inštancie postupovať podľa § 6 ods. 1 C. m. p. a vec bezodkladne postúpi príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom účastníkov.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).